

lige omkostninger til arbejdskraft ske de nødvendige reduktioner. Hver en krone vil blive tilbageført.

Eva Møller (KF):

Jeg skal til miljø- og energiministeren sige to ting. For det første, at det rent faktisk kan dokumenteres, at jeg ved en beklagelig fejl ikke har fået Ugemagasinet Industrien i godt et år, så det er ikke det, jeg henholder mig til.

Jeg henholder mig såmænd til skatteministerens svar i udvalget, som jeg også sagde. Og i dette svar i udvalget står der, at der på denne tilbagebetalingskonto i 1996 er et kumuleret overskud på 78,2 mio. kr., i 1997 et kumuleret overskud på 541,3 mio. kr. – det var det eneste tal, jeg havde med sidste gang – i 1998 et kumuleret overskud på 792,9 mio. kr., i 1999 på 842,1 mio. kr. og i år 2000 på 591,2 mio. kr. Det fremgår yderligere af en del af teksten, at det hidtil har været således, at trækket har været mindre, end man har forventet.

Jeg er enig i, at man jo altid kan håbe på, at trækket bliver så stort, at man kan komme af med pengene, men det ville jo altså stadig væk klæde ministeren at indrømme, at man har en øget likviditetsbelastning af erhvervslivet, når der ligger nogle millioner kroner tilbage i statskassen som kumuleret overskud, som rent faktisk burde være ude til gavn for dansk erhvervsliv til at skabe nogle flere arbejdspladser.

Peter Hansen-Nord (V):

Det lyder jo lovende, når miljø- og energiministeren lover alle pengene tilbage.

Jeg er her kommet i besiddelse af en korrespondance – ikke mellem miljøministeren og energiministeren, men mellem finansministeren og landbruget. Landbruget beklager sig over, at man ikke får de midler tilbage, som ligger i aftalerne, for landbruget har jo regnet sig frem til, at de grønne afgifter netto kommer til at koste dem 400 mio. kr. over en fireårig periode. Finansministeren skriver, at det hverken er muligt eller ønskeligt med tilbageførslen at opnå fuld neutralitet på virksomheds- eller brancheplan.

Er det så ideen, at man tager fra nogle brancher og flytter det over i andre brancher?

Det fortæller kun lidt om, at de grønne afgifter som miljøbetragtning her er en overflytning af midler fra nogle erhverv til andre, som regeringen nu synes skal prioriteres højere end andre.

Det gør så for mig at se de grønne afgifter og det politiske instrument, man her anvender, endnu mere uoverskueligt og endnu mere uretfærdigt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Ideen i forslagene har aldrig været, at hver eneste virksomhed skulle have præcis det samme beløb tilbage, som den havde indbetalt i afgifter. Det har aldrig stået i oplæggene til forslagene, det har aldrig stået i de forslag, der er fremlagt, det er aldrig indgået i forhandlingerne.

Tværtimod har det, der har været forudsætningen, som jeg har bekræftet i forhold til fru Møller, været, at de penge, der bliver taget fra virksomhederne, bliver returneret til produktionen, bliver returneret til virksomheden, og at ingen kroner ender i statskassen. Og det er det, der sker. Det er det, der har været meningen hele tiden.

Nu må man vælge, hvad det er, man er utilfreds med. Er man utilfreds med, at vi betaler alt tilbage til erhvervslivet? Eller har man fortsat en i øvrigt ubegrundet mistanke om, at vi vil beholde pengene i statskassen? Vi har hele tiden lagt vægt på, at pengene blev returneret til erhvervslivet, men vi har aldrig lovet, at hver virksomhed får nøjagtig det samme beløb tilbage, som den har indbetalt i afgifter. Det ville også være absurd.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er fortrinsvis til hr. Peter Hansen-Nord, men også andre kan få lidt klar besked. Det drejer sig om opdelingen af forslaget i et A- og B-forslag.

Der hersker en udbredt misforståelse om, hvad forslag B egentlig indeholder. Må jeg gøre opmærksom på, at forslag B indeholder en hjemmel til, at man kan gå fra den betalingsmetode, som man bruger og har brugt de senere år, til den, der er foreskrevet i loven, nemlig faktureringsstidspunktet. Der kan man få en overgangsordning til og med udgangen af indeværende år, så det er faktisk en hjemmel, det er faktisk en imødekommenhed over for de virksomheder, som har benyttet sig af en anden betalingsmåde end den, der er foreskrevet i loven. Så vi bringer altså en hjemmel til en overgangsordning, indtil man kan få mulighed for at benytte sig af det rigtige berigtigelsestidspunkt, som man så vil få etableret fra og med 1998.

Herudover er der flere, der besværer sig over, at man ikke giver indrømmelser til forskellige